

ümmetin bekası ve selameti için bize düşen; tarihi olaylardan ders çıkararak haricî düşmanlarla nasıl mücadele ediliyorsa bizden görünüp haricî düşmanların güdümünde hareket ederek İslam’ı içerden yıkmaya çalışan din tahripçileriyle mücadele etmektir. Fakat münafıkların ikiyüzlü karakteri, ilkesiz duruşları, sinsisi ve göstermelik tavırları onlarla mücadeleyi zorlaştırmaktadır. Dolayısıyla bu mücadeleyi sağlıklı bir şekilde yürütebilmek için nifak hareketlerinin temel karakteristik özelliklerini çok net bir şekilde tespit ve tahlil etmemiz gerekmektedir. Aksi takdirde bu sinsisi düşmanla mücadelede başarılı olunması mümkün değildir. Din İstismarcılarının Karakteristik Özellikleri a. Amaçları Allah’ın Rızasını Kazanmak Değildir Malumdur ki, bir Müslüman için en yüce gaye, Allah’ın rızasına nail olmaktır. Allah Teâlâ, Kur’an-ı Kerim’de bu gerçeğçe şöyle işaret etmiştir:

وَعَدَ

اللّٰهُ

الْمُؤْمِنٖينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ

جَنَّاتٍ

تَجْرٖي مِنْ

تَحْتِهَا

الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ

فٖيهَا

وَمَسَاكِنَ

طَيِّبَةً

فٖي جَنَّاتِ

عَدْنٍؕ

وَرِضْوَانٌ

مِنَ اللّٰهِ

اَكْبَرُؕ

ذٰلِكَ هُوَ

الْفَوْزُ

الْعَظٖيمُࣖ

 “Allah mümin erkeklere ve mümin kadınlara içinde ebedî

olarak kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve adn cennetlerinde güzel

meskenler vaad etmiştir. Allah’ın rızâsı ise hepsinden büyüktür, işte

büyük bahtiyarlık da odur.” (Tevbe, 9/72) Ancak dini istismar davasını

günden kişiler için böyle bir maksat yoktur. Onların bütün gaye ve

maksatları, ya şahsî menfaatleri temin ya da İslam’ı yanlış anlatmak ve

İslam’a aykırı işler yapmak suretiyle Müslümanlar arasına nifak ve ayrılık

sokmaktır. b. Dünyevî Kazanımları Önemserler ve Allah Yolunda Risk Almazlar

Uhrevî kaygıları olmayan din istismarcıları, siyasî iktidarı ele geçirme, toplumu

yönlendirme, insan kaynağı oluşturma ve ekonomik güç devşirme gibi

dünyevi kazanımları önemserler ve gayretleri tamamen bunlardır. Bu kazanımları

elde etmek için meşru-gayrimeşru her türlü yol ve yönteme başvurmadan

geri durmazlar. Tarihte olduğu gibi günümüzde de İslam’ı insanlara

tanıtma gayesiyle yola ¸ıkan din istismarcılarının aslında ger¸ek amacının siyaset ve ticaret olduğu acı tecrübelerle müşahede edilmiştir. Din istismarcıları, Allah’ın kesin emir ve yasakları konusunda taviz vermekten geri durmazlar ve bedel ödemeyi göze almazlar. İslam dininin yücelmesi i¸in dünyalıklarından ve konforlarından vazge¸mezler ve türlü bahaneler uydurarak zorluk zamanlarında Müslümanlarla beraber hareket etmezler. Aslında bu tutum bizlere yabancı değildir. Zira Medine’deki münafıklar da aynı hareket tarzını benimsemişlerdir. Allah Teâlâ onların bu menfaatperest tutumunu şöyle haber vermektedir:

وَاِنَّ
مِنْكُمْ
لَمَنْ
لَيُبَطِّئَنَّۚ فَاِنْ
اَصَابَتْكُمْ مُصٖيبَةٌ
قَالَ قَدْ
اَنْعَمَ
اللّٰهُ
عَلَيَّ اِذْ
لَمْ اَكُنْ
مَعَهُمْ
شَهٖيداً “İ¸inizden bazıları vardır ki (cihad konusunda) pek ağırdan alırlar. Eğer size bir musibet erişirse ‘Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım” der.

وَلَئِنْ
اَصَابَكُمْ
فَضْلٌ مِنَ
اللّٰهِ
لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ
تَكُنْ
بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُ
مَوَدَّةٌ
يَا
لَيْتَنٖي
كُنْتُ
مَعَهُمْ
فَاَفُوزَ
فَوْزاً
عَظٖيماً Eğer Allah’tan size lütfetmişse sanki sizinle onun arasında bir sevgi yokmuş gibi ‘Keşke onlarla beraber olsaydım da ben de büyük bir başarı kazansaydım’ der.” (Nisa, 4/72-73)

c. Camiye Alternatif ¸ekim Merkezleri Oluştururlar Camiler, Müslümanların ibadet i¸in bir araya geldiği, sevin¸ ve acılarını paylaştığı, ümmetin birlik ve beraberliğinin tezahür ettiği mekanlardır. İslam tarihi boyunca ¸ok önemli fonksiyonlar icra eden camiler, Müslümanların kardeş¸e aynı kibleye yönelerek ibadet etmesini sağlayan vahdet merkezleri olmuştur. Farklı mezheplere,

meşreplere mensup Müslümanlar camide omuz omuza vererek aynı Allah'a yönlenmiştir. Bundan dolayı dini istismar eden örgümlerinin ilk yaptığı şey, eline geçirdi;irmek istediği kişiyi çeşitli bahaneler üreterek camiden uzaklaştırmak olmuştur. Camiden koparılarak İslam'ın ana yolundan uzaklaşan bir Müslüman, camiye alternatif mekanlarda dini tahrip etmeye çalışan din istismarcılarının kucağına düşebilir ve “İslam'a hizmet ediyorum” zannıyla İslam düşmanlarının bir piyonu haline gelebilir. Hz. Peygamber döneminde yaşanan mescid-i dırâr olayı bu konuda bizim için bir ibret vesikası niteliğindedir. Medine'de Hz. Peygamber'e (s.a.s.) haset eden Ebu Amir isimli bir papaz, Müslümanların müşriklere galip gelmesi üzerine Şam'a kaçmiş ve oradan Medine'deki münafıklara haber göndererek Bizans Kralı'ndan yardım sözü aldığını, Kuba Mescidi'nin yanına mescit hüviyetinde bir yer yapmalarını emretmiştir. Bu sözde mescitte, Ebu Amir'den alınan talimatlar hayata geçirecek ve Müslümanlar arasında fitne-fesat çıkarmak suretiyle İslam ümmeti içeriden parçalanacaktı. Süreç, onların planlarına göre gelişmiş olsaydı, Medine'de bir iç isyan çıkarılacak ve Medine'nin idaresi münafıkların eline geçirecekti. Fakat planları kursaklarında kaldı ve Allah onların bu hain planlarını şu ayeti inzal ederek deşifre etti: ¡ َّذٖينَاتَّخَذُوامَسْجِداًضِرَاراًوَكُفْراًوَتَفْرٖيقاًبَيْنَالْمُؤْمِنٖينَوَاِرْصَاداًلِمَنْحَارَبَاللّٰهَوَرَسُولَهُمِنْقَبْلُؕوَلَيَحْلِفُنَّاِنْاَرَدْنَٓااِلَّاالْحُسْنٰىؕوَاللّٰهُيَشْهَدُاِنَّهُمْلَكَاذِبُونَ& “(Münafıklar arasında) bir de (müminlere) zarar vermek, (hakkı) inkar etmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Resulüne karşı savaşmış olan adamı beklemek için bir mescit kuranlar ve ‘Bununla iyilikten başka bir şey istemedik’ diye mutlaka yemin edecek olanlar da vardır. Halbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder.” (Tevbe, 9/107) d. Ayet ve Hadisleri Kendi Batıl Anlayışları Doğrultusunda İstismar Ederler Din istismarcıları için ayet ve

hadisler, İslamî ilimlerin usulü çerçevesinde anlaşılması ve yorumlanması gereken dinî metinler değil, kendi heva ve heveslerine göre tevîl hatta tahrif edilmesi gereken manivelalardır. Tarih boyunca dini tahrif etmek isteyen kişi veya yapılar, farklı amaçlarla ayet ve hadisleri istismar etmişlerdir. Örneğin, din istismarcıları, kendisinin veya başında bulunduğu yapının Allah tarafından desteklendiği iddiasını ispat için ayetleri istismar etmişler; bazı ayetlerin ya doğrudan ya da dolaylı olarak kendilerine veya başında buldukları yapıya işaret ettiğini veya onları müjdelediğini iddia edebilmişlerdir. Halbuki Kur’an-ı Kerim’den herhangi bir ayetin, doğrudan bir gruptan veya bizzat bir şahıstan bahsettiğini ancak Allah Resulü’nün beyanıyla bilmek mümkündür. Bunun imkanı ise Allah Resulü’nün vefatıyla birlikte ortadan kalkmıştır. Şu halde ayetlerdeki ifadelerin, kesin bir üslupla sadece bir şahıs veya bir grubu tanımladığını, övdüğünü iddia etmek Kur’an-ı Kerim’in evrensel mesajını tahrif etmektir. Dinî metinlerin diğer bir istismar şekli de dini istismar eden çevrelerin kendi icraatlarını meşrulaştırmak ve fikirlerini hâkim kılmak amacıyla âyetleri keyfî olarak yorumlamaları, bazı sahih hadisleri görmezden gelirken bazı zayıf ve mevzu hadislere tutunmalarındır. Burada ayet ve hadisler, din istismarı yapan şahıs ve gruplar için sadece birer araçtır. Dünyevi birtakım maslahatlar için ayet ve hadisleri istismar edenler için Allah Resulü şöyle buyurmuştur: بِئْسَالْعَبْدُعَبْدٌيَخْتِلُالدُّنْيَابِالدِّينِ ... بِئْسَالْعَبْدُعَبْدٌ هَوًىيُضِلُّهُ… “Dini dünyaya alet eden insan ne kötüdür! Arzu ve isteklerinin kendisini saptırdığı insan ne kötüdür!” (Tirmizî,“Sıfatü'l-kıyâme”, 17) e. Hakikatin Kendi Tekellerinde Olduğunu İddia Ederler Dini istismar eden yapıların önemli bir özelliği de kendi dini anlayışlarını mutlak hakikat kabul ederek diğer anlayışları hatalı ve batıl kabul etmeleridir. Bu anlayış, aslında müntesiplerine “Bize tabi olanlar, hakikate tabi olur ve ebedi kurtuluşa erer. Bize tabi olmayanlar ise batıl yoldadır ve ebedi kurtuluşu garanti değildir.” düşüncesini empoze etmek içindir. Bu düşünçeye inanan kişiler de –maalesef- bu yapıların mahkumu olmaktadır. Halbuki dinimiz böyle bir hakikat tekelciliğini asla kabul etmemektedir. İman esaslarına gönülden inanmış ve gücü yettiğince Allah’n emirlerine uyan ve yasaklarından kaçınan her Müslüman, ebedi kurtuluşa erecektir. Son söz olarak şunu ifade edelim ki; din istismarcılarının karakteristik özelliklerini çoğaltmak mümkündür. Müslümanlar olarak yaşadığımız çağın belki de en büyük imtihanı, dini ihya davasıyla ortaya çıkan din istismarcılarının suret-i haktan görünün batıl fikirleridir. Coğrafyamızda Müslümanların bugün yaşadığı büyük sıkıntılar ve açmazlar, FETÖ ve DEAŞ gibi örgüterin ürettiği ve servis ettiği bu batıl düşüncelerin ürünleridir. Bu sıkıntıları aşabilmemizin yegâne yolu, mücadele ettiğimiz olguyu iyi tahlil edebilmekten ve İslam’n aslî kaynaklarından doğru bir yüntemle elde edilen sahih dinî bilgiyle

bilinçlenmekten geçmektedir.

 [\[1\]](#) Hüseyin ARI, Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)